

fluttede sig sammen med, og jeg skal i saa Henseende nævne, at en af dem, som søgte at berolige Regjeringen i den Anledning, var Oberst Tscherning, der da var Medlem af Thinget. Efter de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgfreds (N. Hansen), antager jeg iøvrigt, at den Afstemning, der vil finde Sted idag, ikke vil være den endelige Afgjørelse af Sagen, men at der ved en fornyet Dverveelse maaffee kan komme et andet Resultat frem, og jeg antager altsaa, at det er af mindre Betydning, hvilket Udbytte der kommer af Forhandlingerne idag.

Justitsministeren: Jeg tør ikke gaae ud fra den Forudsætning, fra hvilken det ærede Medlem, der nu satte sig, i sidste Dieblif gif ud, nemlig at der ikke skulde lægges Bægt eller i alt Fald ikke nogen særdeles Bægt paa den Afstemning, som snart vil falde. Jeg behøver ikke at sige, at jeg tværtimod meget vil ønske, at der nu maa falde en saadan Afstemning, at det ikke gjøres nødvendigt, at denne Sag igjen slæber sig hen gennem forskjellige Stadier, saaledes som det tilsvarende Forslag i forrige Samling gjorde. Regjeringen kan jo ikke i saa Henseende øve noget Tryk; den kan kun oplyse Sagen paa bedste Maade og anbefale Thinget at vise saa megen Velvillie og Liberalitet som muligt. Jeg skylder dog min Forgænger den Erklæring, at naar han gjorde det Forslag, som han fremkom med, da Sagen forelagdes i forrige Samling, var det ikke blot i Henhold til gamle Grundringer, som det ærede Medlem for Aarhus (Winther) med fuldkommen Føie har fremkaldt, men med Hensyn til ganske nærliggende Beslutninger af Thinget. Det vil nemlig erindres, at det Forslag til Lov om Lønninger for Udskrivningschefer og Mønststringsbestyreren i Kjøbenhavn, som forhandles i Samlingen 1867—68, blev vedtaget af Folkethinget, og at der deri var optaget en Bestemmelse, hvorefter der skulde tillægges de

da konstituerede Udskrivningschefer, som ikke maatte erholde Udnævnelse til Udskrivningschefer, saavel som deres Enten „Pension af Statskassen, som om de havde været fast ansatte som Udskrivningschefer fra den Dag, de af Kongen konstitueredes som saadanne“. Dersom man altsaa vil tale om et Tryk og et aldeles berettiget Tryk i denne Sag, tror jeg, det maa være det, der øves paa Folkethinget af Afgtelse for selve Folkethingets egen tidligere Beslutning. Det er dette Tryk, jeg ønsker maa gjøre sig gjældende nu ved Afstemningen, og jeg tror ikke, jeg gaaer udover den Ret og den Migt, der ligesom tilkommer og paaligger mig, naar jeg minder om, at det var Sagens Stilling, dengang Lovforslaget om de to konstituerede Udskrivningschefer forrige Gang blev forelagt; der var en naturlig Dpfordring for Justitsministeren til at fastholde det Standpunkt, hvorpaa han stillede sig. At han ikke kunde gennemføre Sagen, var ikke hans Feil, og jeg haaber, det vil blive erkjendt, at det heller ikke er min Feil, naar jeg ikke nu har villet gjenindbringe Lovforslaget i dets oprindelige Stikkelse, men blot henstiller Sagen, som den her foreligger, med den bedste Anbefaling til Thinget.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af H. M. Petersen til Forslag af Bach, Søren Jørgensen og Rugaard: For „1000 Rd.“ sættes „1200 Rd.“
vedtoges med 37 Stemmer mod 29.

2) Ændringsforslag af Bach, Søren Jørgensen og Rugaard, med den vedtagne Forandring saalydende:
§ Line 3 forandres „1400 Rd.“ til „1200 Rd.“
vedtoges med 45 Stemmer mod 20.

Derefter sættes Lovforslagets saale-